

ÇANAKKALE GEÇİLEMEZ

O gün, batan güneşimizin yeniden doğduğu gün.O gün, vatan için 7'den 70'e herkesin cepheye koştuğu gün.O gün; topraklarımıza, canımıza, namusumuza el uzatmak isteyenlerin ellerinin kırıldığı gün. O gün; uygar olduğunu söyleyenlerin gerçek yüzünü gösterdiği, azgın bir canavara dönüştüğü gün. O gün, kibir abidesi sömürgecilere alçak gönüllük, insanlık, cesaret ve uygarlık dersi verdiğimiz gün.İşte o gün günlerdenÇanakkale.

Siperler arasının burun buruna mesafesine düştüğü, öleceğini bile bile siperlere atılan cengâver Mehmetçiğin yeri Çanakkale. Sadece bedenlerin değil havada çarpışan mermilerin yeri Çanakkale.Mermi, mayın, süngü, kan ve bedenle yoğrulmuş bir topraktır, Çanakkale toprağı. Şair ne güzel söylemiş “Burası vatan kalbinin attığı yer.” Adımınızı her attığınızda ürperirsiniz. Adımınızı attığınız her toprak zerresinde bağımsızlık uğruna, vatan uğruna canlarını seve seve feda eden şehitlerimizin varlığını hissedersiniz. Bastığınız yerin toprak olmadığını işte orada iliklerinize kadar hissedersiniz.

Koca Seyit o koca top mermisini nasıl kaldırdı? “Üç Hücumlar” kahramanları öleceklerini bile bile düşmana gözünü kırpmadan nasıl saldırdı? Mehmetçik, Mustafa Kemal'in “Ben size ölmeyi emrediyorum!” sözüne nasıl seve seve itaat etti?Henüz on üçünde cepheye koşan gönüllü bombacı Salihlili Mehmet... Galatasaray Lisesinin gencecik, savaş yüzü görmemiş, kalem tutan elleri silaha nasıl koşa koşa sarıldı?Daha nicelerinin nasıl bir ruh hali içinde olduklarını merak edenler Çanakkale'yi iyi tanısin. Sadece Çanakkale'yi değil, haçlı seferlerine yüzyıllarca göğüs germiş Anadolu'yu, Türkleri iyi tanısin. Mete'nin kurduğu, peygamber ocağı diye adlandırdığımız ordumuzu, gerektiğinde her biri asker olabilen insanımızı iyi tanısin. Koskoca tarihimize bakanlar Çanakkale'nin neden ve nasıl geçilemez olduğunu çok iyi anlayacaklardır.

Çanakkale tüm dünyaya sadece savaşma gücümüzü gösterdiğimiz yer değildi.Tek dışı kalmış medeniyete insanlık dersi verdiğimiz yeri Çanakkale. Siperler yakınlaştıkça birbirini düşman bilenler de birbirine yakınlaştı. Yaralı düşman askerinin yarasını sardı, onu tüm misafirperverliğiyle ağırladı Mehmetçik. Ateşkes anında karşısında merhametli ve yiğit Mehmetleri görüncekim bilir nereden gelen, niçin getirildiğini bilmeyen düşman askerlerinin yüreği yumuşadı. Ve işte o an anladı onları Mehmetçiğin değil, oraya gönderenlerin öldürdüğünü. Savaşın sonundainsanlığımızı Büyük Atatürk'ün şu sözleriyle tüm dünya böyle

duydu: "Bu memleketin toprakları üzerinde kanlarını döken kahramanlar. Burada bir dost vatanın toprağındaınız. Huzur ve sükûn içinde uyuyunuz. Sizler, Mehmetçiklerle yan yana, koyun koyunasınız. Uzak diyarlardan evlatlarını harbe gönderen analar. Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarınız bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat uyuyacaklardır. Onlar, bu toprakta canlarını verdikten sonra, artık bizim evlatlarımız olmuşlardır." Kazandığı bir savaş sonrası düşmanı bağrına basan böyle bir lider var mıdır dünyada? Bu satırları okuduğunda tüyleri ürpermeyen bir insanoğlu var mıdır? Bu sözlerle savaşı kazanmanın verdiği gururu ikiye katlayan başka bir millet var mıdır dünyada?

Çanakkale sömürgecilere, haçlılara hadleriniz bildirdiğimiz kaledir. Çanakkale özgürlük ve bağımsızlığımızı kazıdığımız son kalemizdir. Dünya durdukça Çanakkale'yi hiç unutmayacağız, unutturmayacağız. Atalarımızın emanetine gururla sahip çıkacağız. Ve tüm dünya bilsin ki Koca Seyit'in top mermisini hep sırtımızda hissedeceğiz. O top mermisi bizim için sanat olacak, bilim olacak ve Çanakkale hiç geçilemeyecek!